

mitació de partits mèdics, se'n treu un profit momentani però no s'arriba a imposar en absolut per manca d'haver preparat prèviament al metge.

Van caient en el sac sense fons de les Comissions i ponències, estudis i més estudis, projectes i més projectes. Res es concreta. En casos particulars es treu un profit de l'actuació col·lectiva però el metge no aconsegueix encara que el Sindicat el situï en lloc ferm per a defensar-se.

Ve un llarg període constituent, sembla que es comença a dibuixar el camí a seguir, s'anuncien ja tots els projectes i una gran quantitat d'entusiasme ofereix totes les possibilitats, el Sindicat creix incessantment, es pot dir que no hi ha temps per res més que per créixer.

Continua no havent-hi altra cosa important que la Mutual Mèdica i un començament de Caixa de Beneficència, la intervenció del Sindicat com a tal és encara molt costosa i poc positiva en molts casos.

El Sindicat veu sobtadament limitades les seves energies dins un camp limitat, i comença un període on instintivament encara i per la força dels fets insinua serveis que com la Mutual tendeixen en el millorament del metge perquè enfortint l'individu s'enforteix la col·lectivitat. Cooperativa de Consum, Caixa de Crèdit, Oficina Administrativa i continua l'agabellament de ponències per coses de detall sense un pla de conjunt on s'esmercen energies que condensades serien molt més profitoses.

Així per exemple, en el moment actual ens trobem amb les següents comissions:

Caixa de Crèdit, Oficina Administrativa, Caixa de Beneficència, Casal del Metge, Plétora Professional, Residència d'Estudiants, Pensions Vitalícies, BUTLLETÍ.

Per la necessitat que instintivament s'ha sentit sempre de la coordinació d'esforços, de reglamentació d'energies i com a resultat del mateix fraccionament d'activitats s'han produït una quantitat de disposicions, acords, normes i reglaments que a més de donar un sentit de confusió donen una trista impressió de reglamentacisme, cada servei té el seu reglament, cada cosa el seu article i això fet amb la major bona voluntat d'ordre i disciplina que resulta que en la pràctica es negligien.

Si cada moviment respongués a una part determinada d'un pla de conjunt s'avançaria sem-

pre insensiblement, però si no és així es treballa molt amb poc profit i resulta que s'ofereix més que no és dóna.

Naturalment que per la mateixa força inicial fa que d'aquesta desorganització, malgrat sigui dolorir el mot, es vagi concretant i prenent personalitat a serveis ben definits i de resultats ben positius, però no vol dir res que es faci molt si es pot fer molt més encara.

Així, per exemple, la Cooperativa de Consum ja té una vida ben estructurada, ja acusa una personalitat ben potent, ja podem dir que és i serà un èxit, però no igual la Caixa de Crèdit que amb grans possibilitats és una cosa migrada.

Sobretot, però, la nostra imprevisió consisteix en la manca de coordinació entre tots aquests serveis. No preveiem prou bé el dia de demà. Avui tenim uns límits estrets, però ens creiem segurs d'estar suficientment preparats per actuar en un camp més ample quan no tinguem obstacles? Hem d'ésser previsors, hem de poder-nos aprofitar des de la primera hora de demà, no tot s'acaba amb la d'avui.

Quina ha d'ésser la nostra actuació futura?

Ja ho hem dit: Millorament del metge a fi de fer-lo apte per la defensa dels interessos morals i materials del nostre estament.

No hem creat una Mutualitat, per exemple, pel sol desig d'excloure'ns de les altres mutualitats de diversos estaments, ni per una simple economia que podríem trobar quasi igual en altres llocs, sinó per fomentar la idea de previsió entre els companys i donar-los una sensació de benestar i seguretat a l'esdevenidor, perquè ens sentíssim serens dins del Sindicat.

Anàlogament el Sindicat ha de crear amb tota la solvència i importància que requereixi aquells altres beneficis pel metge que el lliurin de tota preocupació o de tota necessitat, sols així se'l pot posar en situació de treballar noblement en profit de l'estament, que li produeix aquest benefici i sols sabent-lo ben situat se li poden exigir certes accions i certs sacrificis.

Al moment de demanar al metge que retorni allò que la col·lectivitat ha fet per a ell, cal demanar-li quelcom concret, això implica més que cap altra cosa una responsabilitat per la pròpia col·lectivitat que ha de tenir en aquell moment unes normes estatuides, normes que han d'ésser el fruit d'un treball fet prèviament, sense precipitacions, amb